

Ο Μετανάστης

Κοιμότανε μ' ένα όνειρο
 ξυπνούσε με μια κρυφή ελπίδα
 να ξαναγυρίσει πίσω εις τη γλυκειά Πατρίδα.
 φοβότανε μη τον φάει η μαύρη ξενητεία!

Απο μικρός ορφάνεψε
 Με πίκρες και με βάσανα μεγάλωσε.
 Στη ξενητεία ετράβηξε τη τύχη του ναλλάξει.
 Ήθελε να γυρίσει πίσω σαν άνθρωπος να ζη-
 σει να νοικοκυρευτεί ·

Στη ξενητεία ξεχάστηκε δούλευε σκληρά
 ο χρόνος προχωρούσε αυτός μάζεψε λεφτά
 προχώρησε ο χρόνος Αυτός έμεινε πίσω μό-
 νος

Μόνος έρημος και μοναχός!
 Μια μέρα κοιτάχτηκε εις το καθρέφτην
 είδε - το πρόσωπο ρυτίδωσε ασπρίσαν τα
 μαλλιά

Σκέφτηκε - Δεν μπορώ να πάω πίσω, -
 Πως μπορώ πια να κάμω σπιτικό;
 Μια μέρα πήρε την απόφαση; Αλλάξε σκοπό
 θα πάω είπε έστω και αργά
 τα άγια χώματα της πατρίδας να φιλήσω
 Να κάτσω εκεί στο πατρικό μου το σπιτάκι να
 ξεκουραστώ

Φόρεσε τη καινούργια του τη φορεσιά
 το καινούργιο του καπέλο
 γυάλισε τα παπούτσια
 Πήρε στο χέρι τη βαλίτσα
 έτοιμος για τον γυρισμό.

Ως ότου πάρει τον πρωινό του τον καφέ
 άνοιξε το ραδιόφωνο του τα νέα της ημέρας
 ν' ακούσει για στερνή φορά.

Αλλοίμονο τί έμελλε νακούσει!
 Τη πατρίδα του τη πλάκωσε η σκλαβιά
 τη μισή την πήρανε οι Τούρκοι
 Το μικρό το χωργιουδάκι του το ρήμαξαν κι'
 αυτό.

Πού να πάω είπε - Δεν έχω που να κουμπήσω
 που να σταθώ;

Καλλίτερα να μείνω εδώ
 Με μιας τούφυγε απ' το χέρι η βαλίτσα έπεσε
 στη γη ·

Έπεσε κι' αυτός νεκρός!
 Δεν άντεξε ο γέρο Μετανάστης το μαντάτο το
 πικρό!

Μελοπομένη Χ' · Γρηγορίου